

1918, 1919 og 1920 fremkom en meget stærk Kritik baade i Pressen og paa Rigsdagen af forskellige Forhold paa Orlogsværftet. Man mente, at det Arbejde, som blev udført derude, var for dyrt, og særlig henviste man til en Færge, som havde kostet 3,85 Mill. Kr., hvad man ansaa for at være en ganske urimelig høj Pris. Der blev nedsat et Udvalg til at undersøge dette særlige Tilfælde, og det kom til det Resultat, at hvis Færgen skulde have været bygget paa et privat Værft, vilde den have kostet 3¼ Mill. Kr. — det var jo en Tid, hvor det var meget dyrt at bygge. De fleste havde sikkert troet, at Forskellen vilde have været større, men alligevel var Forholdene af den Natur, at det Skridt, jeg foretog i 1922 ved at nedsætte en Kommission til Undersøgelse af samtlige Forhold paa Orlogsværftet, vist maa erkendes at have været rigtigt, ikke mindst af Hensyn til Orlogsværftet selv. Kommissionen fik en meget alsidig Sammensætning, idet den bestod af Repræsentanter for de saakaldte store Partier paa Rigsdagen, for Administrationen, for den private Industri og for Fagforeningerne, og den havde saaledes Betingelser for at udrede de paa-gældende Forhold. Jeg mener ogsaa, man i høj Grad maa anerkende det Arbejde, Kommissionen har udført. Den afgav Betænkning i Oktober 1923, og derefter blev hele Spørgsmaalet behandlet i Marineministeriet. Naar jeg ventede noget med at fremsætte Lovforslag for Rigsdagen, var det af Hensyn til den Administrationskommission, som det høje Tings Medlemmer ved efterhaanden skal gennemgaa samtlige Ministerier for at stille Forslag om en Forenkling af Administrationen, saa at der kan spares en Del Tjenestemænd. Denne Kommission begyndte nemlig med Marineministeriet, og jeg mente da, det vilde være heldigt at fremsætte et Lovforslag, der var baseret paa en Betænkning fra Administrationskommissionen, samtidig med, at jeg forelagde Lovforslaget om Orlogsværftet.

Saa længe vi har en Marine, skal Orlogsværftet i særlig Grad bygge Skibe til Marinen og de Institutioner, som sorterer under Marineministeriet, altsaa Fyr- og Vagervæsenet samt Redningsvæsenet. Ved Siden deraf kan der naturligvis ogsaa være Tale om, ligesom hidtil, at Orlogsværftet kan paatage sig Reparationsarbejde f. Eks paa Færger og andre Skibe, men i første Linie maa det dog være Reparationsarbejde paa de Skibe, der tilhører Marinen. Dette var der ogsaa Enighed om i Kommissionen.

Ved at undersøge Forholdene ude paa

Orlogsværftet blev Kommissionen hurtigt klar over, — det er et af de vigtigste Punkter i Betænkningen —, at skal man ind paa en bedre Økonomi der, er det nødvendigt at sammendrage de forskellige Værksteder, der i Øjeblikket — som de, der er kendt med Forholdene, ved — ligger spredt over et meget stort Terræn, hvad der naturligvis er uheldigt, idet Tilsynet og Ledelsen af Arbejdet derved vanskeliggøres. Det var derfor naturligt, at Kommissionen slog ned paa det, og den foreslaar da, at det hele skal samles indenfor et i Forhold til det nuværende i alt Fald meget lille Omraade. Efter Kommissionens Forslag vilde det koste 3 Mill. Kr., efter det Forslag, jeg har fremsat, vil det kun blive 2 Mill. Kr., idet jeg under de Overvejelser, der har fundet Sted i Marineministeriet, har fundet, at man vil kunne nøjes med til Nybygning og Ombygning af Værksteder at anvende 2 Mill. Kr., uden at det i særlig Grad vil gaa ud over den økonomiske Drift, som tilstræbes. Derfor er jeg meget taknemmelig for, at Folketinget har sluttet sig til mit Forslag. Naar man saa har udgivet disse Penge og har foretaget hele Omorganisationen af Orlogsværftet og Marineministeriet, vil der kunne spares ca. 700 000 Kr. 900 000 Kr. er det Beløb, Kommissionen regner med, men jeg tror, at jeg har Lov til at sige, at de 700 000 Kr., man er kommet til gennem Marineministeriets Beregninger og Overvejelser, er et mere nøgternt Tal. Jeg er efter de Oplysninger, der er forelagt mig, og de Beregninger, der er foretaget, overbevist om, at dette kan holde, naar hele Nyordningen er gennemført. Naturligvis kan det hele ikke komme paa en Gang, de 700 000 skal indvindes ved en Simplificering af Arbejdet derude og ved, at Værkstederne samles, saa at man for de samme Penge faar mere Arbejde udført. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer har studeret Betænkningen og gjort Sammenligninger, men Kommissionen har gennem Stikprøver paa, hvad et vist Arbejde har kostet paa Orlogsværftet og i den private Industri, vist, at det var 37 pCt. dyrere paa Orlogsværftet end i den private Industri. Det er slet ikke det Tal, jeg opererer med, det er et Tal, som ligger meget længere nede. Det skulde altsaa opnaas ved en Sammendragning af Værkstederne at faa Arbejdet udført billigere. Men ved Siden af finder der en Omorganisation Sted, hvorved der, naar hele Nyordningen er gennemført, kan spares i alt ca. 88 Tjenestemænd, som repræsenterer en Lønverdi af mellem 400 000 og 500 000 Kr. Det er en absolut økono-